

Sygn. akt V ACa 830/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Sokołowska
Sędziowie:	SA Jacek Grela SA Artur Lesiak (spr.)
Protokolant:	stażysta Aleksandra Ćwiek

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko K. K., R. M., B. K. i B. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 16 stycznia 2012 r. sygn. akt I C 243/11

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 830/12

UZASADNIENIE

Powódka Bank (...) S.A. w W. wniosła pozew z weksła w postępowaniu nakazowym przeciwko pozwanym K. K., B. K., R. M. i B. M. o zapłatę solidarnie kwoty 93.497,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2008 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka podała, iż w dniu 18 września 2000 roku zawarła umowę o kredyt obrotowy w rachunku kredytowym z firmą (...) sp. z o.o. w B.. Prawne zabezpieczenie spłaty kredytu stanowił weksel in blanco wystawiony przez wskazaną spółkę, a poręczony przez pozwanych. W dniu 16 lipca 2003 roku została ogłoszona upadłość spółki

(...). Obecnie w księgach powódki zadłużenie upadłej spółki wynosi kwotę 93.497,38 zł., na którą został wypełniony przedmiotowy weksel. Termin jego płatności został oznaczony na dzień 22 września 2008 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sąd Okręgowy w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt: I Nc (...)).

Pozwani K. K., B. K., R. M. i B. M. w zarzutach od powyższego nakazu zapłaty wnieśli o uchylenie zaskarżonego nakazu i oddalenie powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwani podali, iż wierzytelność powoda z tytułu udzielonego spółce (...) kredytu obrotowego została w całości zaspokojona na skutek przeprowadzonego postępowania upadłościowego tej spółki oraz wpłat dokonanych bezpośrednio przez pozwanych. W toku postępowania upadłościowego syndyk masy upadłości przekazał powódce kwotę 250.000 zł, pochodzącą ze sprzedaży rzeczy wyłączonych z masy upadłości. Ponadto część zgłoszonej przez powódkę kwoty została potrącona przez syndyka z tytułu składowania maszyn będących jej własnością. Wobec tego, zdaniem pozwanych, na listę wierzytelności, ze zgłoszonej przez powódkę wierzytelności w kwocie 351.968,15 zł została wciągnięta kwota 37.481,15 zł. Uznana wierzytelność, zgodnie z planem podziału, została zaspokojona do kwoty 10.565,79 zł. Pozostałą kwotę w wysokości 26.915,36 zł pozwani samodzielnie zapłacili.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2010 roku Sąd Okręgowy w Bydgoszczy utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 29 stycznia 2009 roku wydany przez tutejszy Sąd w sprawie o sygn. akt: I Nc (...)

Na skutek apelacji pozwanych, Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 roku uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, iż Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Przy ponownym rozpoznaniu Sąd ten winien odpowiedzieć na pytania czy, po pierwsze, powódka może domagać się od poręczycieli odsetek za okres od ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty, czyli za okres od dnia 17 lipca 2003 roku do dnia 29 grudnia 2003 roku (kwota 30.014,89 zł). Po drugie, czy wydatki związane z utrzymaniem przez syndyka rzeczy powódki wyłączonych z masy upadłości, winny być odliczone od kredytu poręczonego przez pozwanych czy też nie (kwota 64.487 zł).

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 16 stycznia 2012 r. nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 stycznia 2009r w sprawie INc 113/08 utrzymał w mocy w całości oraz zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

Na podstawie umowy z dnia 18 września 2000 roku powódka udzieliła firmie (...) sp. z o.o. w B. kredytu obrotowego na rachunku kredytowym w wysokości 900.000 zł na okres od 20 września 2000 roku do dnia 27 grudnia 2001 roku. Oprócz przewłaszczenia ruchomości spółki, jednym ze sposobów zabezpieczenia kredytu był weksel in blanco, wystawiony przez (...) sp. z o.o. w B. z poręczeniem pozwanych.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2003 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy ogłosił upadłość (...) sp. z o.o. w B.. W związku z tym faktem powódka zgłosiła swoją wierzytelność wynikającą z powyższej umowy na łączną kwotę 351.968,15 zł.

Na skutek wniosku powódki, w oparciu o łączące ją ze spółką (...) umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 24 października 2003 roku wyłączył z masy upadłości ruchomości należące do powódki.

Ze sprzedaży ruchomości wyłączonych z masy upadłości syndyk uzyskał kwotę 388.000 zł, z czego kwota 250.000 zł została przekazana na rachunek powódki. Przy czym pierwsza wpłata wynosiła 200.000 zł. Została ona rozliczona przez powódkę w sposób następujący: 168.016,96 zł - kapitał, 1.968,15 - odsetki na dzień ogłoszenia upadłości,

30.014,89 - odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości 1,5 raza wysokości odsetek ustawowych od należności złotych, naliczane za okres od 17 lipca 2003 roku do 29 grudnia 2003 roku.

Syndyk masy upadłości spółki (...) obciążył powódkę kosztami związanymi ze sprzedażą powyższych ruchomości na kwotę 64.487 zł, co w konsekwencji doprowadziło do uznania wierzytelności powódki na kwotę 37.481,15 zł. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2006 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zmienił plan podziału złożony przez syndyka, w ten sposób, że ustalił, iż wierzytelność powódki podlegająca uznaniu w kategorii II podlega wypłacie w kwocie 10.565,79 zł, zamiast w kwocie 9.783,09 zł.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2007 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy stwierdził ukończenie postępowania upadłościowego (...) sp. z o.o. w B..

Według ksiąg rachunkowych powódki, wierzytelność z tytułu udzielonego kredytu po ukończeniu postępowania upadłościowego oraz dokonaniu indywidualnych wpłat przez pozwanych, opiewała na łączną kwotę 93.497,38 zł. Wobec tego powódka wypełniła weksel in blanco na powyższą kwotę, zgodnie z deklaracją wekslową z dnia 18 września 2000 roku, ustalając płatność weksla na dzień 22 września 2008 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dokumenty, w tym również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy o sygn. XV U (...) z których Sąd przeprowadził dowód.

Rozstrzygając kwestię dopuszczalności domagania się przez powódkę odsetek za okres od ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty, czyli od dnia 17 lipca 2003 roku do dnia 29 grudnia 2003 roku, Sąd Okręgowy odwołał się do przepisów mającego zastosowanie w niniejszej sprawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 października 1934 roku - Prawo upadłościowe. Zgodnie z art. 33 § 1 tego aktu, odsetki od wierzytelności, przypadających od upadłego, nie biegną w stosunku do masy od daty ogłoszenia upadłości. Na kanwie tego przepisu ugruntowany jest pogląd, że odsetki przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości biegną w stosunku do samego upadłego, współdłużników i poręczycieli.

Powódka uzyskała częściowe zaspokojenie swojej zgłoszonej wierzytelności z otrzymanej przez syndyka ceny sprzedaży przedmiotów wyłączonych z masy upadłości, a zatem mogła zaliczyć część zapłaconej w dniu 29 grudnia 2003 roku kwoty na zaległe odsetki od dnia ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty.

Sąd Okręgowy podkreślił, że odmowa uznania wierzytelności nie przesądza o jej nieistnieniu i tym samym braku możliwości jej dochodzenia po zakończeniu tego postępowania. Odmowa uznania wierzytelności ma znaczenie wyłącznie dla postępowania upadłościowego. Wobec tego wierzytelność nie przyjęta w postępowaniu upadłościowym nie wygasa i może być bez przeszkód dochodzona od osób trzecich odpowiadających za długi upadłego.

Przechodząc do zagadnienia rozliczenia przez syndyka masy upadłości spółki (...) wydatków poniesionych na utrzymanie rzeczy należących do powódki na kwotę 64487 zł, Sąd Okręgowy stwierdził, że dokonane rozliczenie ma znaczenie wyłącznie dla postępowania upadłościowego. Podstawą roszczenia powódki są zapisy umowy kredytowej z dnia 18 września 2000 roku wraz ze zmieniającymi ją aneksami. Według tej umowy kredyt obrotowy został zabezpieczony między innymi poprzez poręczenie wekslowe oraz przewłaszczenie ruchomości. Zawarta umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie określa sposób postępowania w sytuacji niespłacenia całości lub części kredytu wraz z odsetkami. Przed wydaniem ruchomości winna zostać dokonana ich wycena przez uprawnionego rzeczoznawcę. Według umowy przewłaszczenia koszty tej czynności ponosi przewłaszczający. Także jego obciążają koszty utrzymania rzeczy i zachowania ich w należyтым stanie. Wobec tego kwota 64.487 zł nie powinna zostać odliczona od udzielonego kredytu. Obciążenie powódki wskazaną kwotą w toku postępowania upadłościowego nie powoduje, iż nie może ona w niniejszym procesie domagać się jej zapłaty od poręczycieli wekslowych. Tym samym oświadczenie powódki zawierające rozliczenie poszczególnych kwot uiszczonych tytułem spłaty kredytu należało uznać za wiarygodne. Ponadto powódka załączyła do akt sprawy wyciąg z jej ksiąg bankowych sporządzony zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (tekst jednolity - Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) i wobec tego korzystający z mocy prawnej dokumentu urzędowego, z którego wynika, że zadłużenie z tytułu

zawartej umowy kredytowej nr (...) wynosi kwotę 93.497,38 zł. Wobec tego, to na pozwanych ciążył przeciwdowód wykazania, że zobowiązanie wynikające z umowy kredytowej zostało już w całości zaspokojone. Jednakże pozwani nie sprostali tej powinności procesowej, wskutek czego ich zarzut nieprawidłowego wypełnienia weksla przez powódkę nie zasługiwał na uwzględnienie.

Weksel będący w posiadaniu powódki spełniał wszystkie wymogi określone w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku - Prawo wekslowe (Dz. U. 1936 r. Nr 37, poz. 282 ze zm.). Został on wypełniony, zgodnie z deklaracją wekslową z dnia 18 września 2000 roku. Z jego treści wynika, że pozwani poręczyli za wystawcę bezwarunkową zapłatę kwoty 93.497,38 zł, która to kwota zgodnie z treścią wyciągu z ksiąg bankowych powódki stanowi jej wierzytelność z tytułu umowy kredytowej nr (...) z dnia 18 września 2000 roku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 496 kpc nakaz zapłaty Sadu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 stycznia 2009 roku w sprawie I Nc(...) utrzymał w mocy w całości.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z racji tego, iż pozwani przegrali niniejszą sprawę, Sąd na mocy powyższego przepisu i § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r., Nr 163, poz. 1349) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwani wnieśli apelację zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie w całości nakazu zapłaty, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi 1 instancji do ponownego rozpoznania, a nadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów postępowania za wszystkie instancje według norm prawem przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1) naruszenie 32 Prawo wekslowego poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na błędnym przyjęciu, że pozwani jako poręczyciele wekslowi ponoszą odpowiedzialność i są zobowiązani do zapłaty na rzecz powodowego banku kwoty objętej nakazem zapłaty, a zwłaszcza kwoty 64.487,00 zł, objętej oświadczeniem Syndyka masy upadłości spółki (...) w B. o potrąceniu wierzytelności należnej masie upadłości z tytułu składowania maszyn i urządzeń należących do powoda, z wierzytelnością zgłoszoną przez powoda w tym postępowaniu, stanowiącą jego wierzytelność z tytułu udzielonego ww. spółce kredytu,

2) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. poprzez błędną ocenę materiału zebranego w przedmiotowej sprawie, a w szczególności błędną wykładnię treści zawartej przez spółkę (...) w B. z powodowym bankiem umowy o kredyt obrotowy w rachunku kredytowym oraz sprzeczność ustaleń Sądu I instancji z zebranymi dowodami, polegający na błędnym przyjęciu, że:

a) pozwani jako poręczyciele wekslowi ponoszą odpowiedzialność i są zobowiązani do zapłaty na rzecz powodowego banku kwoty objętej żądaniem pozwu, a zwłaszcza kwoty 64.487,00 zł, objętej oświadczeniem Syndyka masy upadłości spółki (...) w B. o potrąceniu wierzytelności należnej masie upadłości z tytułu składowania maszyn i urządzeń należących do powoda, z wierzytelnością zgłoszoną przez powoda w tym postępowaniu stanowiącą jego wierzytelność z tytułu udzielonego ww. spółce kredytu, oraz błędne przyjęcie, że zobowiązanie wynikające z tego tytułu nie wygasło w związku z dokonaniem potrąceniem,

b) w świetle zawartej umowy kredytowej, spółka (...) zobowiązana była do poniesienia kosztów składających się na potrąconą kwotę 64.487,00 zł,

3) naruszenie art. 95 § 1 Prawa bankowego w zw. z art. 22¹ k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego banku, wskazujący na istnienie wierzytelności w kwocie objętej

żądaniem pozwu, posiada moc dowodową dokumentu urzędowego, co zwalnia powoda z konieczności udowodnienia wysokości i zasadności dochodzonej kwoty i stanowi dostateczną podstawę uwzględnienia roszczenia opartego na zapisach tych ksiąg, a jednocześnie przerzuca ciężar udowodnienia przez pozwanych zaspokojenia zobowiązania, co jest nieuprawnione, zwłaszcza wobec podniesionych przez pozwanych zarzutów przeciwko treści weksła, a także zarzutów pozwanych wskazujących na wygaśnięcie zobowiązania objętego księgami bankowymi, co również w świetle oświadczenia powodowego banku nie zostało uwzględnione w jego księgach rachunkowych.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego dla nowo ustanowionego pełnomocnika według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne i rozważania w zakresie oceny materiału dowodowego oraz podstawy prawnej rozstrzygnięcia, przyjmując je za podstawę także własnego rozstrzygnięcia i odwołuje się do nich bez potrzeby ich powtarzania.

Zauważyć należy, iż stan faktyczny w istocie nie był sporny, strony różniły się jedynie w ocenie konsekwencji prawnych wynikających z tego stanu. Bezsporna była zatem wysokość wierzytelności powodowego Banku w stosunku do kredytobiorcy, bezsporna była także wysokość kwot z tytułu przedmiotowego kredytu uzyskanych przez powódkę w toku postępowania upadłościowego, zarówno od Syndyka Masy Upadłości, jak i poszczególnych poręczycieli. Kwestią sporną była natomiast zasadność dochodzenia od pozwanych odsetek za okres od dnia ogłoszenia upadłości, oraz kwesta dochodzenia od pozwanych kwoty, która została przeznaczona na poczet kosztów postępowania upadłościowego, i w związku z tym nie została wypłacona powódce przez Syndyka.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do możliwości dochodzenia odsetek za okres od dnia ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty stwierdzić należy, iż zagadnienie to nie budzi wątpliwości w doktrynie i orzecznictwie. Wierzyciel po zakończeniu postępowania upadłościowego może dochodzić zatem tych odsetek zarówno od samego upadłego, jak i od poręczycieli. Warto zauważyć, iż skarżący w zarzutach i treści apelacji pomija w istocie tę kwestię, ograniczając się do kwestionowania kwoty 64.487 zł. Wprawdzie w treści apelacji użyte jest sformułowanie „w szczególności”, jednakże brak jest jednocześnie argumentów, które podważałyby ugruntowany pogląd o dopuszczalności dochodzenia odsetek za okres po ogłoszeniu upadłości od upadłego oraz osób ponoszących odpowiedzialność za jego dług.

Jeśli natomiast chodzi o zagadnienie dopuszczalności dochodzenia przez powódkę kwoty 64.487 zł należy zauważyć, iż skarżący wskazuje na potrącenie, jako podstawę wygaśnięcia zobowiązania kredytobiorcy, a tym samym także i poręczycieli. Przyznać trzeba, że potrącenie istotnie prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania. Trzeba jednak zauważyć, że pozwani nie wykazali, aby doszło do potrącenia wierzytelności przysługującej kredytobiorcy z wierzytelnością powódki. W istocie bowiem w postępowaniu upadłościowym nie doszło do potrącania wzajemnych wierzytelności. Przedmiotowa kwota 64.487 zł uzyskana została przez Syndyka Masy Upadłości ze sprzedaży ruchomości wyłączonych z masy, a więc należących do powódki. Syndyk był zobowiązany wydać uzyskane z tytułu tej sprzedaży kwoty osobie uprawnionej, jednakże kwota 64.487 zł została przeznaczona na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Zważyć należy, iż zasadność zaliczenia tej kwoty w poczet kosztów postępowania upadłościowego mogła być w ramach postępowania upadłościowego kwestionowana przez przedstawicieli upadłego, na obecnym etapie postępowania uznać należy, iż nie zachodzi możliwość badania dopuszczalności takiego rozliczenia kosztów postępowania upadłościowego. Podkreślić zatem trzeba, że kwota 64.487 zł nie stanowiła wierzytelności przysługującej kredytobiorcy, która mogła być potrącona w wierzytelnością powódki, lecz stanowiła uznane w postępowaniu upadłościowym koszty tego postępowania. Skoro więc powyższa kwota nie została przekazana na pokrycie wierzytelności powódki, nie ma przeszkód, aby była ona po zakończeniu postępowania upadłościowego dochodzona wobec osób zobowiązanych.

W świetle powyższych uwag trzeba więc stwierdzić, że chybione są podniesione w apelacji zarzuty.

Sąd I instancji nie naruszył treści art. 32 prawa wekslowego. Wbrew zarzutom zawartym w apelacji Sąd Okręgowy zbadał stosunek podstawowy i doszedł do prawidłowej konkluzji, że dochodzona przez powoda wierzytelność nie wygasła.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c.. Sąd I instancji nie naruszył zasady swobodnej oceny dowodów. Skarżący nie wyjaśnił przy tym na czym miałyby polegać dokonanie wadliwej oceny dowodów. To że Sąd wyprowadził z dowodów odmienne konsekwencje prawne od oczekiwanych przez skarżących nie uzasadnia ich wniosku o błędnej ocenie dowodów. Nie sposób także dopatrzeć się naruszenia art. 65 § 2 k.c., skoro treść umów kredytowych oraz umów przewłaszczeniowych nie budziła wątpliwości, a skarżący także w treści apelacji nie przedstawiają żadnych argumentów przemawiających za przyjęciem, że oświadczenia woli zostały błędnie zinterpretowane. W treści powyższych umów wyraźnie wskazano, że koszty ponosi kredytobiorca. Okoliczność, że w ramach postępowania upadłościowego zostały one zaliczone do kosztów tego postępowania nie powoduje zmniejszenia z tego tytułu wierzytelności powódki wobec kredytobiorcy i poręczycieli.

Nie może także odnieść skutku zarzut naruszenia art. 95 § 1 Prawa bankowego w zw. z art. 22¹ k.c. Wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacji, Sąd Okręgowy nie oparł rozstrzygnięcia na podstawie zapisów zawartych w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku. Wysokość zadłużenia na dzień ogłoszenia upadłości oraz wysokość dokonanych wpłat była bezsporna. Zasadność domagania się przez powódkę kwoty dochodzonej pozwem została wykazana w toku niniejszego postępowania. Powódka przedstawiła oświadczenie z dnia 9 listopada 2009 r., w którym wskazała, w jaki sposób rozrachowała wpłacane kwoty. Ocena, czy dopuszczalne było zaliczenie kwoty 30.014,89 zł na odsetki należne za okresie od dnia ogłoszenia upadłości do dnia zapłaty oraz, czy zasadnie powódka pominęła kwotę 64.487 zł zaliczoną na poczet kosztów postępowania upadłościowego, zostało dokonana w oparciu o przepisy prawa upadłościowego. Innymi słowy, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu powódka wykazała, że określona wyciągiem z ksiąg rachunkowych kwota jej faktycznie przysługuje.

W tym stanie rzeczy nie dzielając wskazanych wyżej zarzutów apelacji ani argumentacji zgłoszonej na jej poparcie, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Sąd Apelacyjny miał na uwadze, że Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 16 stycznia 2012 r. orzekł już kosztach postępowania apelacyjnego zasądzając z tego tytułu kwotę 2.700 zł, tj. 75% stawki minimalnej. Zdaniem Sądu Apelacyjnego za postępowanie apelacyjne przysługuje bowiem jedno wynagrodzenie, niezależnie od tego, że sprawa wskutek uchylecia i jej przekazania do ponownego rozpoznania, podlega ponownemu rozpoznaniu w postępowaniu apelacyjnym. Należy jednak mieć na względzie, że na etapie obecnego postępowania apelacyjnego zmienił się pełnomocnik powoda, a więc stronie powodowej przysługuje kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, tj. 100% stawki minimalnej. Wobec powyższego należało zasądzić kwotę 900 zł, tj. różnicę między kwotą już zasądzoną, a kwotą należną.